

regler i overensstemmelse med de procesregler, der skal gælde for straffedomstolen.

Spørgsmålet om vidnepligt for Røde Kors-personale og ngo'er ved danske domstole er et vigtigt og principielt spørgsmål, men det har ikke nogen direkte sammenhæng med det, vi drøfter i dag, som er de lovændringer, der er nødvendige for, at Danmark kan ratificere statutten.

Forventningen om, at Danmark selv skal kunne retsforfølge sine statsborgere, er udtryk for et ønske om at sikre danskere mod international retsforfølgelse. Lad mig i den forbindelse minde om, at domstolen alene har jurisdiktion over for de allervesteste forbrydelser: folke-drab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser.

Regeringen har meget nøje overvejet, om statuttens gennemførelse i Danmark indebærer overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20. Det er regeringens pligt at foretage en sådan nøje gennemgang, og det har vi gjort.

Vi har – og det fremgår af lovforslagets bemærkninger – gennemgået alle de aspekter af statutten, som kan være relevante for denne vurdering.

Efter en grundig analyse af ethvert aspekt har vi fundet, at statuttens gennemførelse ikke indebærer overladelse af beføjelser af den karakter, der er forudsat i grundlovens § 20, og det er baggrunden for, at regeringen ikke finder, at proceduren i denne grundlovsbestemmelse skal anvendes ved vedtagelse af lovforslaget. Det er et svar til hr. Keld Albrechtsen og flere.

Jeg vil gerne fremhæve i øvrigt – i forbindelse med den argumentation, der er fra regeringens side om, at det ikke vedrører § 20 – at der foreligger en lovgivningspraksis på området. Danmark har f.eks. tilsluttet sig en international straffedomstol tidligere, uden at dette har rejst spørgsmål om overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20.

Må jeg her minde om domstolen, der pådømmer krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien, og endvidere om Rwandatribunalet, som også er et fortillfælde.

Jeg mener, at vi efter den gennemgang, vi har foretaget, og som bestemt ikke har været lemfældig, er på sikker grund, når vi siger, at dette ikke indebærer overladelse af beføjelser af den karakter, der er forudsat i grundlovens § 20.

Vi vil selvfølgelig under det videre arbejde ikke alene sørge for, at høringssvarene er oversendt – for det blev de den 27. – men også, at re-

geringen selvfølgelig vil kommentere de høringssvar, som er oversendt, som led i forslagets videre behandling.

Lad mig runde af med at sige endnu en gang, at regeringen prioriterer denne sag højt. Jeg takker for en god debat i dag. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen. Det er mit håb, at vi hurtigt efter en forsvarlig behandling i udvalget kan slutte os til den kreds af lande, der med en ratifikation har vist deres villighed til at udvikle det internationale retssystem i en retning, der kan sikre, at de alvorligste internationale forbrydelser ikke forbliver ustraffet.

Indtil nu har 22 lande som bekendt ratificeret. Med den vægt, vi fra dansk side lægger på, at disse grove forbrydelser retsforfølges, er det væsentligt, at vi snart slutter os til denne kreds.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af aftale om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 4/10 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Gjellerod (S):

Beslutningsforslaget om Danmarks ratifikation af aftale om gennemførelse af havretskonventi-